

سیاستگذاری:		
بحث در مورد تصمیم‌گیری و توقف دادرسی		
عطف‌های متقابل:	تاریخ اجرا:	کد سیاستگذاری:
ALT 1 APP 1 CHA 1 DAN 1 DIS 1 FIR 1	1 مارس 2018	RES 1

بحث در مورد تصمیم‌گیری اغلب به اعتراف به جرم یا حداقل پذیرش واقعیتها توسط متهم می‌انجامد، که در غیر این صورت نماینده دادستان باید آن‌ها را اثبات نماید. حل و فصل زودهنگام اتهامات اضطراب و ناراحتی بزه‌دیدگان و شاهدان را کاهش داده و به سیستم قضایی کارآمدتری می‌انجامد که در آن محاکمه یا لازم نیست یا، با توجه به تمرکز دادرسی بر واقعیتهایی که آشکارا در موضوع وجود دارند، کوتاه‌تر است.

"بحث در مورد تصمیم‌گیری میان نماینده دادستان و وکیل مدافع در سیستم سیستم کیفری دادگستری نه تنها رایج بلکه لازم است. این اقدامات در صورتی که به طور صحیح انجام شوند به سیستم اجازه می‌دهند که روان و کارآمد عمل نماید." آر وی آنتونی کوک، 2016 اس سی سی 43

بحث در مورد تصمیم‌گیری شامل تمامی بحث‌هایی می‌شود که میان نماینده دادستان و وکیل مدافع در مورد اتهامات وارد شده و حکم ممکن آنها انجام می‌شود. نمونه‌های آن از این قرارند:

- کاهش اتهام به جرمی پایین‌تر یا جرمی که جزئی از اتهام است.
- پذیرش اعتراف به جرمی متفاوت که مجوز آن با توجه به بخش 606(4) قانون کیفری وجود دارد.
- صرف نظر یا توقف اتهام‌های دیگر
- توافق برای عدم ادامه‌ی دادرسی یک اتهام یا توافق برای توقف یا صرف نظر از اتهامات وارده بر علیه متهمی دیگر
- توافق برای کاهش چندین اتهام به یک اتهام جامع و «همه‌شمول»
- توافق برای صرف نظر از یک اتهام یا دستور به توقف پیگیری دادرسی یک جرم و در عین حال ادامه‌ی دادرسی جرم‌های دیگری که بر اساس حقایق مستند متوقف شده یا از آن‌ها صرف نظر شده است و استفاده از این حقایق به عنوان عوامل تشدید حکم برای اتهاماتی که مورد دادرسی قرار می‌گیرند
- توافق برای از بین بردن پرونده در تاریخ معینی در آینده در صورتی که متهم به صورت مکتوب از حق محاکمه در زمانی منطقی صرف نظر کند.
- توافق برای فسخ اتهامات با توجه به سیاست‌گذاری مربوط به فسخ
- پیشنهاد گسترده‌ی معینی از حکم یا یک حکم مشخص

لازم است که نماینده دادستان هنگام بحث در مورد تصمیم‌گیری در جهت منافع عموم نقش ایفا نماید تا اطمینان حاصل شود

که اعتبار دستگاه دادگستری کیفی حفاظت شده و اقدامی که باعث بدنامی دستگاه دادگستری گردد صورت نپذیرد.

به نماینده‌ی دادستان اکیداً توصیه می‌شود که بحث‌های در مورد تصمیم‌گیری را به سرعت، اصولی و آگاهانه آغاز نماید. برای این کار، معمولاً باید:

- بر طبق سیاست‌گذاری افشا (DIS 1)، متناسب با مرحله‌ی دادرسی، تمام اطلاعات را در اختیار متهم بگذارد.
- پذیرش اعتراف تنها در مورد اتهاماتی که همچنان از شرایط استاندارد بررسی اتهامات در سیاست‌گذاری دستورالعمل بررسی اتهام (CHA 1) برخوردار هستند.
- اطمینان حاصل کند که متهم تمامی جرایم حقوقی و حقیقی مربوط به جرم اعتراف شده پیشنهادی را می‌پذیرد.
- اطمینان حاصل کند که جرم‌هایی که متهم به آنها اعتراف می‌کند به طور متناسبی عمل مجرمانه‌ی قابل اثبات او را نشان می‌دهند و با توجه به تمامی شرایط، دامنه‌ای کافی برای صدور حکم فراهم می‌نماید.
- سایر سیاست‌گذاری‌های خدمات دادستانی بی‌سی که ممکن است در بحث‌های مربوط به تصمیم‌گیری در مورد جرم‌های مشخص و متعدد اعمال شوند را در نظر داشته باشد، و اطمینان حاصل کند که دستورالعمل‌های موجود در آن سیاست‌گذاری‌ها رعایت می‌شوند (مانند اسلحه‌های گرم – حکم‌های حد اقلی اجباری – حکم‌های متوالی – ابلاغیه مجازات شدیدتر (FIR 1)، درخواست‌های مجرمان خطرناک و مجرمان طولانی مدت (DAN 1)، اقدامات جایگزین برای مجرمان بالغ (ALT 1)).
- برای کمک کردن به دادگاه برای تعیین یک حکم متناسب، اطمینان حاصل نماید که دادگاه از تمامی اطلاعات مرتبط آگاه شده است، از جمله شرایط تشدیدکننده‌ی حکم، (برای نمونه استفاده از اسلحه) که نماینده‌ی دادستان بتواند اثبات نماید.
- آگاه باشد که در حقوق، اعتراف به جرم به طور کلی عاملی برای تخفیف مجازات به حساب می‌آید، به ویژه زمانی که متهم در اولین فرصت به جرم اعتراف نماید. موضع نماینده‌ی دادستان در مورد صدور رأی معمولاً باید این اصل را به صورت زیر در نظر بگیرد:
- نماینده‌ی دادستان معمولاً باید پیش از اقدام به بحث اصولی و آگاهانه در مورد تصمیم‌گیری، گستره‌ی قانونی مناسب حکم را برای زمانی که متهم بعد از محاکمه محکوم شود، تعیین نماید.
- قبل از تعیین تاریخ محاکمه یا تفهیم اتهام، تمامی منفعت‌های تخفیفی برای اعتراف سریعتر به جرم می‌بایست در موضع‌گیری اولیه‌ی نماینده‌ی دادستان در مورد صدور حکم در نظر گرفته شود، تا تسویه مناسبی برای به نتیجه رسیدن هر چه زودتر پرونده‌ها و پذیرش مسئولیت توسط متهم صورت گیرد.
- بعد از تعیین تاریخ محاکمه یا تفهیم اتهام با نزدیک شدن تاریخ محاکمه و دادرسی، و با افزایش میزان فعالیت، هزینه‌ها و تأثیر بر شاهدان و بزهدیدگان برای آماده شدن برای محاکمه، اثر تخفیفی اعتراف به جرم کاهش یافته و موضع نماینده‌ی دادستان در مورد گستره‌ی حکم معمولاً به گستره‌ی قانونی مناسب برای بعد از محاکمه نزدیکتر شود.
- مگر در شرایط خاص، یا ایجاد تغییر قابل توجه در شرایط یا تغییر در میزان قدرت پرونده‌ی نماینده‌ی دادستان، منفعت کاملی که برای اعتراف زودهنگام ارائه می‌شود نباید به اعتراف به جرمی که در تاریخ محاکمه و دادرسی، یا زمانی بسیار کوتاه پیش از محاکمه اتفاق می‌افتد تعلق بگیرد.
- لایحه‌ی دادستان در مورد گستره‌ی مناسب حکم صادره را تقدیم دادگاه نماید و، با در نظر داشتن شرایط تشدیدکننده یا مخففه، مانند اعتراف اولیه به جرم، توصیه نماید که چه نوع حکمی بیشتر مطابق با اصول خواهد بود. با توجه به شرایط پرونده، پیشنهاد نماینده‌ی دادستان در مورد حکم می‌تواند بخش 11(ب) منشور حقوق و آزادی‌های کانادا و همچنین مدت زمانی را که این پرونده در انتظار محاکمه بوده است را در نظر داشته باشد.

- تنها زمانی که مطمئن است تقدیم لایحه‌ی مشترک منافع عمومی را تأمین می‌کند، و به ویژه می‌داند که این امر به بی اعتباری دستگاه دادگستری نمی‌انجامد، بپذیرد که یک لایحه‌ی مشترک در خصوص طول مدت و شکل دقیق حکم یا مقدار جریمه‌ی نقدی تقدیم نماید. نماینده‌ی دادستان معمولاً باید دادگاه را از پایه‌ی اصولی قانونی که تحلیل تقدیم لایحه‌ی مشترک بر آن بنا شده آگاه سازد تا دادگاه و افراد جامعه دلیل تصمیم به توافق برای لایحه‌ی مشترک را درک کنند.
- از وارد شدن به هر گونه ترتیباتی که اختیارات دادستانی کل را برای شروع یک درخواست استیناف محدود می‌سازد خودداری کند، مگر آنکه تأییدیه‌ی مکتوب دستیار معاون دادستان کل برای آن ترتیبات را از پیش گرفته باشد (درخواست استیناف دادستانی از دادگاه استیناف و دادگاه عالی کانادا (APP 1))

علاوه بر این، زمانی که ارتکاب جرم باعث وارد شدن اتهامات متعدد گردد، حتی اگر احتمال قابل توجهی برای محکومیت در مورد یکی از اتهامات وجود داشته باشد، نماینده‌ی دادستان می‌تواند، تا زمانی که اطمینان دارد که اتهاماتی که متهم به آنها اعتراف کرده به طور مناسبی بیانگر اقدامات مجرمانه‌ی او هستند، دادرسی به آن اتهام را متوقف کرده و اعتراف به تعداد محدودتری از اتهامات یا جرایم مشمول را بپذیرد، و با توجه به تمامی شرایط گسترده‌ی حکم مناسبی را ارائه نماید.

ارائه‌ی اطلاعات به پلیس و بزه‌دیدگان

طبق بخش‌های 14 و 19(1) از [اعلامیه‌ی حقوق بزه‌دیدگان کانادا](#) و بخش‌های 606(4.1) تا 606(4.4) از قانون کیفری، تمام بزه‌دیدگان حق دارند که دیدگاه خود را در مورد تصمیم‌هایی که توسط مراجع صلاحیت‌دار در دستگاه دادگستری کیفری گرفته شده و حقوق آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهند بیان کنند، و دیدگاه‌های آنها باید از طریق سازوکارهایی که توسط قانون تعیین شده‌اند در نظر گرفته شوند.

در پرونده‌های مربوط به آسیب جدی جسمی یا صدمه‌ی شدید روانی، پیش از ختم بحث در مورد تصمیم‌گیری یا دستور توقف دادرسی، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید در جهت اطلاع رسانی به بزه‌دیده، یا نماینده‌ی بزه‌دیده و پلیس یا مأموران تحقیق دیگر در مورد راه حل پیشنهادی قدم‌های مناسبی بردارد. نماینده‌ی دادستان باید فرصتی را برای ابراز هرگونه نگرانی از طرف آنان به وجود آورد و به آنها یادآوری کند که هرگونه نگرانی از طرف آنان را به نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان، مدیر، یا معاونان مربوطه‌ی آنها اطلاع داده و توسط آنان مورد توجه قرار خواهد داد. اگر بزه‌دیده، نماینده‌ی بزه‌دیده یا مأموران تحقیق درخواست تجدید نظر در مورد راه حل پیشنهادی داشته باشند، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید تا زمانی که با نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان، مدیر، یا معاونان مربوطه‌ی آنان مشورت نکرده است، بحث در مورد تصمیم‌گیری را به پایان نرساند. این اقدام به این دلیل انجام می‌شود که نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان، مدیر، یا معاونان مربوطه‌ی آنان در موقعیتی قرار نگیرند که مجبور شوند یک توافق نامه‌ی حل و فصل را که بعداً بر خلاف منافع عمومی تشخیص داده شده است، رد نمایند.

برای پرونده‌هایی که در زیر آمده اند، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید با نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان، مدیر، یا معاونان مربوطه‌ی آنها پیش از به پایان رساندن بحث در مورد تصمیم‌گیری یا دستور توقف دادرسی مشورت نماید.

- اگر اتهامی مبنی بر آن باشد که فردی مسئول فوت فردی دیگر است؛ و
- در مورد هر گونه اتهام جدی که نگرانی عمومی قابل توجهی در خصوص اجرای عدالت وجود داشته یا احتمالاً وجود خواهد داشت

اگر چه نماینده‌ی دادستان معمولاً باید تمامی نگرانی‌های ابراز شده توسط بزه‌دیده، خانواده‌ی بزه‌دیده، پلیس یا دیگر مأموران تحقیق را مورد توجه قرار دهد، تصمیم‌گیری در مورد ایراد اتهام مناسب یا صدور حکم نهایی بر عهده‌ی خدمات دادستانی بی‌سی و در راستای این سیاست‌گذاری باقی می‌ماند.

رد توافقات

رد هر گونه توافقات در مورد تصمیم‌گیری می‌بایست بسیار نادر باشد. رد توافقات معمولاً باید تنها زمانی در نظر گرفته شود که نماینده‌ی منطقه‌ای دادستان و دستیار معاون دادستان کل اطمینان حاصل کنند که توافق بر سر تصمیم در مورد پرونده می‌تواند باعث بدنامی دستگاه دادگستری شود. اگر چنین باشد، تصمیم به رد یا عدم رد باید مواردی باشد مانند اینکه تا چه اندازه امکان دارد که متهم به موضع اولیه‌اش باز گردانده شود، اینکه رد توافق باعث بی اعتبار شدن دستگاه دادگستری می‌گردد یا خیر، و اینکه آیا امکان واقع‌بینانه‌ای برای اعلام سوء استفاده از روند دادرسی توسط دادگاه وجود دارد یا خیر.

متهمانی که وکیل ندارند

به طور کلی، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید برای بحث در مورد تصمیم‌گیری با متهمانی که وکیل ندارند بسیار محتاطانه عمل نماید. (این موضوع شامل ارائه‌ی مدرکی دال بر موضع اولیه نسبت به صدور حکم به متهم نمی‌شود). نماینده‌ی دادستان معمولاً باید متهم را تشویق کند که برای کمک به بحث در مورد تصمیم‌گیری با یک وکیل مشورت کند. با این حال، اگر متهم نخواهد از مشاوره‌ی وکیل کمک بگیرد، و بخواهد که خودش در مورد تصمیم‌گیری بحث کند، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید شخص ثالثی را تعیین نماید که در طول بحث‌ها حاضر باشد یا بحث‌ها را به صورت مکتوب انجام دهد. مگر آنکه این کار به طور منطقی قابل انجام نباشد. نماینده‌ی دادستان معمولاً باید اطمینان حاصل کند که بحث‌ها در پرونده ضبط می‌شوند.

تطابق با قانون محافظت از حریم شخصی و آزادی اطلاعات

در تمامی پرونده‌ها، نماینده‌ی دادستان معمولاً باید دلایل خود را برای هرگونه توقف دادرسی اعلام نماید تا تطابق با بخش 15(4) از قانون محافظت از حریم شخصی و آزادی اطلاعات انجام پذیرد. این قانون بیان می‌دارد که:

رئیس یک سازمان دولتی، پس از اتمام بازرسی‌های پلیس، نباید از بیان دلایل خود در مورد تصمیم به عدم پیگرد افراد زیر خودداری نماید:

الف) برای افرادی که از قبل در مورد تحقیق آگاهی داشته یا به طور قابل توجهی در آن نینفع هستند، از جمله بزه‌دیدگان یا اعضای خانواده یا دوستان بزه‌دیدگان، یا

ب) برای تمامی افراد جامعه اگر اطلاعات مربوط به تحقیقات به اطلاع عموم رسانده شده باشد.